

Introit: *Jen v Bohu se ztiší duše má, od něho vzejde mi spása. Jen on je má skála, má spása, můj nedobytný hrad, mnou nikdy nic neotřese. (Žalm 62, 2-3)*

Milí přátelé, bratři a sestry,

v tomto týdnu mne zaujala zpráva, že nějaký turista objevil v Číně u nejvyššího čínského vodopádu trubku, která ten vodopád napájí. Je tedy vodopád přírodní, anebo umělý? Zpráva uvádí, že se jedná o veliký podvod, jak zřejmě přilákat lidi. Nicméně představitelé tohoto přírodního parku se k tomuto přívodu vody přiznali. Hájí se totiž nutností zavést takové opatření kvůli nestálosti počasí. Jinými slovy vodopád je zřejmě přírodní, ovšem kdyby bylo sucho, tak je zde připraven náhradní zdroj. Můžeme v tom možná vidět byznys, anebo jenom snahu **zakamuflovat** realitu.

Musím se vám, milí přátelé, ale také k jedné takové **kamufláži** přiznat. Dneska odpoledne zde bude grilovačka. Což znamená, že na farním dvoře bude hodně lidí. Předně děkuji Olinovi Kladňákovi za perfektně posečený trávník, který přispívá k tomu, aby se tu všichni cítili dobře. Chceme to tu mít taky hezké. Vodopád tu sice ještě udělaný nemáme, ale chceme tady mít aspoň hezkou skalku. A tak i letos, jako každý rok, jsme použili mulčovací kúru, která zakrývá tu černou gumovou plachtu mezi jednotlivými rostlinkami. Jelikož je to ale ve svahu, tak ta kúra po několika deštích a po nějaké době sklouzne dolů a déšť odhalí, jaká je skutečnost. **Každý rok si říkám, že je to taková práce marná, a že by to bylo potřeba udělat jinak a pořádně. A já přitom vím jak. Nicméně rychlejší je to alespoň na chvíli načančat a zakamuflovat.** Tak vás prosím za prominutí, až znovu ta nedokonalost vyleze na povrch.

Když jsem nad tím ale přemýšlel, tak jsem si říkal, že my lidé to takto mnohdy děláme ve svých životech. Hlavně vypadat dobře na povrchu, aby druzí viděli, jak to mám všechno pěkně a dokonalé. A že v ničem nelítám. Že s ničím nemám problém. Že jsem prakticky čistý a bezúhonný. Jenže tak jako ten déšť odhalí jednou holou skutečnost, tak to bude i v lidském životě. **Všechno jednou vyleze na povrch. Dříve nebo později.** Vždycky mě svým způsobem děsily slova Pána Ježíše: **Není nic zahaleného, co nebude jednou odhaleno, a nic skrytého, co nebude poznáno. Proto vše, co jste řekli ve tmě, bude slyšet na světle, co jste šeptem mluvili v tajných úkrytech, bude se hlásat ze střeš.** Chce se mi zeptat: „Pane Ježíši, to jako opravdu úplně všechno?“ Dovedete si to, milí přátelé, představit? Dovedete si představit, že to, co jste jednou řekli, nebo dělali třeba zahaleně, aby nikdo neviděl, bude najednou odhalené? Bude to hanba, anebo máte čisté svědomí? Nedávno jsem si pohrával se zvláštní myšlenkou. Představte si, že bychom my lidé mohli měnit barvy, tak jako chameleon. Na jakou barvu byste se dnes cítili a co by to znamenalo? Co by znamenala třeba zelená barva? Že chceme splynout s okolím, aby nás nikdo neviděl? A co by znamenala červená? Že jsem nepřítelně nahněvaný člověk? A co kdyby se podle barev mělo označit, kdo je např. zloděj, lhář, podvodník, nebo cizoložník? Líbilo by se nám to, kdyby se nám měnila barva pleti podle toho, co provedeme a všichni by to hned věděli? Asi nelíbilo. Nicméně, co nevyjde na povrch nyní, vyjde stejně později. Známe přece např. termín: **ten se tedy pěkně vybarvil.** Víme, to jistě velmi dobře, bratři a sestry, že pokud člověk zůstává v něčem, co je hřích, co je proti Boží vůli, tak že ho to začne měnit, aniž by to dotýčný rozpoznával. Okolí ale rozpoznává, že kdo se rozhodl žít např. ve lži, že mu nedělá problém lhát, kdo se rozhodl řešit věci násilím, tak je to pak velmi konfliktní člověk atd.

V tom prvním čtení jsme četli **o ženě cizoložnici, kterou přivedli před Ježíše.** Požadovali její ukamenování, neboť **byla při cizoložství přistižena a zákon říká, ukamenovat.** Na tomto příběhu vidíme, že všechno jednou vyjde najevo. Dříve nebo později. Jenže co v tom příběhu vidíme dál? Jednu obviněnou ženu a mnoho žalobců okolo ní. Ženu, která tam stojí sama proti svým protivníkům. Ženu mlčící a křičící dav. Kolikrát v životě může člověk stát sám proti všem? Kolikrát si člověk může připadat nahý a odhalený, ačkoliv sám nechtěl? A

kolikrát si člověk uvědomí svou vinu a bídu? Ti žalobci přichází před Ježíše a dovolávají se práva. Kolikrát i my voláme k Bohu a říkáme: **Bože, copak nevidíš ten jejich hřích, proč k tomu mlčíš? Zjednej právo, potrestej viníky!** V tom příběhu se ale stane něco neskutečně silného. Tu odhalenou ženu vlastně Ježíš přikryje. A stačí mu k tomu několik málo slov: **„Kdo z vás je bez hříchu, první hod’ na ni kamenem!“** Těmito několika slovy Ježíš strhne pomyslnou příkrývku z žalobců a zahalí do této příkrývky onu ženu. Ježíš odhalí hřích a hanbu žalobců a přikryje hřích a hanbu té, která se provinila. Najednou ti, co žalovali, jsou vlastně jako nazí a s uvědoměním toho, že nejsou lepší než ta žena. Tak jeden po druhém odhazují kameny a odcházejí.

Jak s tím souvisí ten starozákonní příběh? Myslím, že velmi. Noe po náročné šichtě, kdy stavěl mnoho dní archu a po bezmála několika dní rok strávený s rodinou a se zvířaty v arše a na vodě si konečně mohl odpočinout. A ono to trvalo samozřejmě ještě nějakou další dobu, kdy **Noe obdělával půdu a vysadil vinici**, a kdy víno dozrálo. A tak se stalo, že ten silný, Bohu věrný muž se prostě také jednou opil. **Napil se pak vína, opil se a odkryl uprostřed svého stanu**, tak jsme to četli. Všichni jsme lidé, máme své slabší chvílky, přišla i na Noeho. Jenže **Chám, otec Kenaanův, spatřil svého otce obnaženého a pověděl to venku oběma svým bratřím**. Místo toho, aby o věci pomlčel a svého otce přikryl, tak šel a vytroubil to bratrům jako senzaci! Jeho bratři ovšem nejednali jako Chám. **Ale Šém a Jefet vzali plášť, vložili si jej na ramena a jdouce pozpátku přikryli nahotu svého otce. Tvář měli odvrácenou, takže nahotu svého otce nespatriili**. Jaký kontrast! Chám z toho udělá senzaci, a kdyby tehdy mohl, tak to ještě nafotí a sdílí minimálně na facebooku! Kdežto jeho bratři si nedovolili na opilého a nahého otce ani pohlédnout. Tak byli cudní! Svého otce přikryli a víc o tom už nemluvili!

Nicméně jejich **otec, když procitl, a zvěděl, co mu provedl jeho nejmladší syn, řekl: „Proklet buď Kenaan, ať je nejbídnějším otrokem svých bratří!“** A naopak Šémovi a Jefetovi požehnal s tím, že navždy bude Kennan jejich otrokem. Pozoruhodné jistě je, že Noe neproklel samotného Cháma, ale jeho syna Kennana. Z něho jak víme, povstal národ Kenánců, kteří sídlili v místech zaslíbené země. Dnes jim tato země nepatří, neboť byla dána Bohem lidu Izraelskému. A koneckonců v rodokmenu Ježíše Krista není Kenán, ale Noe a jeho syn Šém ano. Jak ale závažnou věc provedl Kennan? Měla dopad na celý jeho rod, vlastně až do dnešních dnů.

Jak se můžeme, milí přátelé, z tohoto příběhu poučit? Položme si otázku? Jsem spíše Šém a Jefet, kteří měli svého otce natolik rádi, že přikryli jeho hřích? Anebo jsem jako Kennan, který jde a hned všechno o druhých zatepla předává dál? Spočívá na tobě Šémovo a Jefetovo požehnání, protože se řídíš slovem, že **láska přikrývá množství hříchů?** Anebo na tobě spočívá Kennanovo prokletí, kdy právě o tobě si druzí říkají, **na něho, nebo na ní bacha, protože co neví, to nepoví!**

Jako křesťané bychom jistě měli vědět, kým bychom měli být. Měli bychom vědět, že je to právě Ježíš Kristus, který přikryl množství našich hříchů a nikde je nevytrubuje. A následovat Ježíše znamená být těmi, kteří v lásce odpustí a přikryjí množství hříchů jiným, přičemž sami jsou si vědomi, že nejsou bez viny. Ta žena cizoložnice od Ježíše slyšela, že **žalobci už jsou pryč a že ani on ji neodsuzuje**. Ovšem také ji doporučil, jak má žít dál: **„Jdi a už nehřeš!“** Jinými slovy, dej si do pořádku svůj život, narovnej ho a změň! A udělej tu změnu pořádně. Od základu. Ať už to není žádná kamufláž. Vždyť přece víš, že každá kamufláž vyjde jednou najevo. Pamatuj, že před Bohem není potřeba nic kamuflovat, On stejně všechno ví. On tvůj hřích rád přikryje, budeš-li jej litovat a s touhou již tak nečinit. A pokud Ježíši dovolíš, aby tvůj život začal měnit On, opravdový odborník ve svém oboru, pak se již nemusíš bát slov, že všechno jednou vyjde najevo. Protože tvé svědomí bude již čisté. Amen. Modlitba píseň 684

Slovo poslání: Kdo stojí o lásku, přikrývá přestoupení, ale kdo je přetřásá, rozlučuje důvěrné přátele. (Příslaví 17, 9)

Požehnání: Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého, budíž a zůstávej se všemi námi. Amen. píseň 418

